

Sancho și Carolina – o poveste emoționantă

Emoționanta poveste a unui pui de vidră uriașă pe nume Sancho, care a fost salvat și crescut de naturalista braziliană Carolina Vargas, a tulburat milioanele de telespectatori care au putut urmări documentarul realizat de BBC în 2008.

Abandonat din motive necunoscute de mama sa și găsit întâmplător de un pescar, Sancho a ajuns la Carolina când avea doar 20 de zile și ochii încă nedeschși. A trebuit hrănit cu biberonul din două în două ore, apoi învățat treptat să umble prin junglă, să înoate și să se scufunde (alături de Carolina, care folosea echipament subacvatic special), ulterior - să prindă pește și să evite numeroșii prădători din Pantanal (Brazilia), cea mai mare mlaștină din lume. Norocul lui a fost că devotata Carolina Vargas studiasse anterior în amănunt, vreme de doi ani, comportamentul vidrelor sălbatice și a putut să-l ajute pe micul orfan. În cele din urmă, ea a trebuit totuși să rupă legătura de suflet cu el, pentru ca Sancho să trăiască printre semenii lui. Mulți au crezut că puiul devenit adolescent nu va putea supraviețui lipsit de singura ființă de care se atașase, Carolina, dar și de o familie proprie. Vidrele sunt ființe puternic sociale și nu viețuiesc în solitudine. Și totuși, după cum însăși Carolina Vargas avea să povestească, Sancho s-a descurcat. Rămas pe cont propriu la vârsta de 9 luni, la începutul sezonului secetos, când vidrele pornesc pe urmele peștilor de-a lungul apei, orfanul s-a întovărășit cu o pereche de vidre sălbatice. Unii conducători de grupuri turistice din zonă i-au relatat Carolinei că i-au văzut micul protejat în câteva rânduri. Asta înseamnă că mama surogat și-a îndeplinit misiunea cu succes, crescându-l pe Sancho cu multă dragoste, dar în termenii unei sălbăticiuni, fără a încerca să-l domesticească. Iar în pragul maturității, el a putut „să-și ia zborul”, așa cum fac și alte vidre, care-și părăsesc familiile pentru un timp mai lung sau definitiv. Prețul plătit de Carolina a fost o despărțire dureroasă, însă sacrificiul a meritat, pentru că a redat naturii un animal care n-ar fi avut nicio șansă fără grija și iubirea ei. (TV.)